Цивільне право

УДК 347.77

Канарик Юлія Сергіївна
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри цивільного та господарського права
Національний університет біоресурсів та природокористування України
Kanaryk Yuliia
PhD in Law, Associate Professor of the
Department of Civil and Commercial Law
National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine
ORCID: 0000-0003-3222-7827

Слюсаренко Сергій Вікторович
кандидат юридичних наук,
професор кафедри адміністративного та фінансового права
Національний університет біоресурсів та природокористування України
Sliusarenko Serhii
PhD in Law, Professor of the Department of
Administrative and Financial Law
National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine
ORCID: 0000-0002-6718-222X

ПУБЛІЧНО ПРАВОВА ОХОРОНА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ – ПРАВОВІ ВИКЛИКИ ТА МЕХАНІЗМИ АДАПТАЦІЇ
PUBLIC LAW PROTECTION OF INTELLECTUAL PROPERTY UNDER MARTIAL LAW: LEGAL CHALLENGES AND ADAPTATION MECHANISMS

Анотація. *Вступ. Запровадження воєнного стану в Україні спричинило суттєві зміни у правовому регулюванні громадських відносин, у тому числі у сфері охорони інтелектуальної власності. В умовах збройної агресії особливого значення набуває застосування публічно-правових механізмів захисту прав інтелектуальної власності, призваних забезпечити баланс між інтересами держави, суспільства та правовласників з урахуванням вимог національної безпеки та оборони.*

Мета. Метою статті є комплексне дослідження правових викликів публічно-правової охорони інтелектуальної власності в умовах воєнного стану, а також основних механізмів адаптації національного законодавства та практики його застосування до функціонування держави в умовах надзвичайного правового режиму.

Матеріали і методи. Матеріалами дослідження є: нормативно-правове забезпечення охорони інтелектуальної власності в Україні, зокрема закони, підзаконні акти, акти воєнного законодавства та міжнародно-правові документи; наукові праці вітчизняних та зарубіжних авторів, що досліджують проблеми публічно-правової охорони інтелектуальної власності, державного регулювання та адаптації правозастосовної практики в умовах надзвичайних правових режимів.

Методологічну основу дослідження становлять загальнонаукові та спеціально-юридичні методи пізнання, зокрема формально-юридичний, системно-структурний, порівняльно-правовий та метод правового моделювання. Формально-юридичний метод застосовано під час аналізу норм національного законодавства України у сфері інтелектуальної власності та актів, що регулюють правовий режим воєнного стану з метою з'ясування їх змісту, юридичної природи та особливостей правового регулювання публічно-правової охорони інтелектуальної власності в умовах збройної агресії. Системно-структурний метод використано для дослідження публічно-правового механізму охорони інтелектуальної

власності як цілісної системи. Порівняльно-правовий метод застосовано з метою зіставлення національного законодавства України у сфері охорони інтелектуальної власності з положеннями міжнародних та європейських правових актів.

Результати. У науковій статті доведено, що воєнний стан істотно впливає на обсяг і способи реалізації прав інтелектуальної власності, зумовлюючи тимчасові обмеження, посилення ролі державного регулювання та пріоритет публічних інтересів. Визначено основні напрями адаптації публічно-правових механізмів охорони інтелектуальної власності, зокрема спрощення процедур, модифікацію строків правової охорони та трансформацію підходів до правозастосування.

Перспективи. Подальші дослідження доцільно спрямувати на розробку комплексної моделі публічно-правової охорони інтелектуальної власності на період післявоєнного відновлення України, що включатиме інтеграцію міжнародних стандартів та передового досвіду інших держав. Особлива увага повинна приділятися удосконаленню законодавства та правозастосовної практики з урахуванням нових об'єктів інтелектуальної власності, діджиталізації процесів, посилення превентивних та координаційних механізмів, а також розвитку правової культури та підвищення ефективності взаємодії між державними органами, бізнесом та науково-освітнім середовищем.

Ключові слова: *інтелектуальна власність, публічно-правова охорона, воєнний стан, державне регулювання, захист прав інтелектуальної власності.*

Summary. *Introduction. The introduction of martial law in Ukraine has led to significant changes in the legal regulation of public relations, including in the field of intellectual property protection. In conditions of armed aggression, the application of public-law mechanisms for the protection of intellectual property*

rights, designed to ensure a balance between the interests of the state, society, and rights holders, taking into account the requirements of national security and defense, becomes of particular importance.

Purpose. The purpose of the article is a comprehensive study of the legal challenges of public-law protection of intellectual property under martial law, as well as the main mechanisms for adapting national legislation and the practice of its application to the functioning of the state under conditions of an emergency legal regime.

Materials and Methods. The research materials are: regulatory and legal support for the protection of intellectual property in Ukraine, in particular laws, by-laws, acts of military legislation and international legal documents; scientific works of domestic and foreign authors investigating the problems of public legal protection of intellectual property, state regulation and adaptation of law enforcement practice in conditions of emergency legal regimes.

The methodological basis of the research is made up of general scientific and special legal methods of cognition, in particular formal-legal, systemic-structural, comparative-legal, and legal modeling methods. The formal-legal method was applied during the analysis of the norms of the national legislation of Ukraine in the field of intellectual property and acts regulating the legal regime of martial law in order to clarify their content, legal nature and features of the legal regulation of public-legal protection of intellectual property in conditions of armed aggression. The system-structural method was used to study the public-legal mechanism of intellectual property protection as a holistic system. The comparative-legal method was applied in order to compare the national legislation of Ukraine in the field of intellectual property protection with the provisions of international and European legal acts.

Results. The scientific article proves that martial law significantly transforms the methods of implementing and protecting intellectual property rights in Ukraine, causing temporary restrictions on administrative procedures,

strengthening the role of state regulation and the priority of public interests. Key areas of adaptation of public legal mechanisms are identified, including simplification of registration procedures and extension of protection terms, digitalization of administrative processes, modification of approaches to law enforcement and increasing the efficiency of coordination between state bodies. Analysis of law enforcement practice indicates the need to integrate preventive and protective measures to minimize the risks of violations of intellectual property rights, especially in the digital environment.

Discussion. Further research should be directed at developing a comprehensive model of public-legal protection of intellectual property for the period of post-war reconstruction of Ukraine, which will include the integration of international standards and best practices of other states. Particular attention should be paid to improving legislation and law enforcement practice, taking into account new objects of intellectual property, digitalization of processes, strengthening preventive and coordination mechanisms, as well as the development of legal culture and increasing the efficiency of interaction between state bodies, business and the scientific and educational environment.

Key words: *intellectual property, public legal protection, martial law, state regulation, protection of intellectual property rights.*

Постановка проблеми. Можливість повноцінної реалізації прав інтелектуальної власності безпосередньо пов'язана з наявністю в державі ефективної та стабільної системи їх правової охорони та захисту. В умовах післявоєнного відновлення національної економіки саме об'єкти інтелектуальної власності, трансформовані у практичні інноваційні рішення, можуть відігравати ключову роль у процесах економічного зростання та модернізації. Їх значення полягає не лише у створенні нових технологій, а й у формуванні довгострокового інноваційного потенціалу держави.

Об'єкти інтелектуальної власності як нематеріальні активи є важливим фактором підвищення ринкової вартості суб'єктів господарювання. Вони сприяють залученню інвестицій, розвитку партнерських відносин, а також забезпеченню належного рівня правового захисту підприємницької діяльності, зокрема в умовах розвитку цифрової економіки.

Водночас у період протидії збройній агресії особливої актуальності набуває розвиток оборонної сфери, яка значною мірою ґрунтується на результатах інтелектуальної діяльності. Йдеться, зокрема, про створення нових зразків озброєння та військової техніки, що охороняються як винаходи та корисні моделі, розробку комп'ютерних програм та цифрових рішень, необхідних для потреб оборони, а також підготовку наукових та аналітичних матеріалів, що є об'єктами авторського права.

У зв'язку з цим сфера права інтелектуальної власності набуває особливої значущості та потребує належного рівня публічно-правової охорони та захисту від порушень або загрози їх вчинення, що є необхідною передумовою сталого розвитку держави як у період воєнного стану, так і на етапі післявоєнної відбудови.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика охорони та захисту прав інтелектуальної власності є предметом дослідження багатьох вітчизняних науковців. Так, Л.І. Галупова у своїх працях розглядає сучасні тенденції захисту прав інтелектуальної власності, зокрема співвідношення судової захисту та альтернативних способів вирішення спорів у сфері інтелектуальної власності, звертаючи увагу на доцільність розвитку позасудових механізмів урегулювання спорів [4].

О. О. Бондаренко [2] у наукових дослідженнях акцентує увагу на значенні рядків у сфері інтелектуальної власності, зазначаючи, що їх недотримання може призводити до втрати права на вчинення процесуальних дій у процедурах набуття прав, припинення чинності прав

інтелектуальної власності, а також до значних фінансових витрат, пов'язаних із відновленням таких прав або неможливістю.

У працях О. П. Світличного [10] підкреслюється, що основним завданням держави у сфері інтелектуальної власності є забезпечення збалансованого поєднання інтересів правовласників, суспільства та держави. Автор наголошує на важливості ролі держави у формуванні ефективної системи публічно-правової охорони прав інтелектуальної власності.

Окремі аспекти захисту прав інтелектуальної власності розглядаються також у працях Н. Є. Блажівської [1], яка досліджує практику Європейського суду з прав людини щодо захисту майнових прав. Зазначені дослідження мають значення для розуміння підходів ЄСПЛ до захисту прав інтелектуальної власності як складової права власності.

Водночас, незважаючи на наявність значної кількості наукових публікацій, питання публічно-правової охорони інтелектуальної власності в умовах воєнного стану потребують подальшого комплексного дослідження.

Метою статті є комплексне дослідження правових викликів публічно-правової охорони інтелектуальної власності в умовах воєнного стану, а також основних механізмів адаптації національного законодавства та практики його застосування до функціонування держави в умовах надзвичайного правового режиму.

Матеріали і методи. Матеріалами дослідження є: нормативно-правове забезпечення охорони інтелектуальної власності в Україні, зокрема закони, підзаконні акти, акти воєнного законодавства та міжнародно-правові документи; наукові праці вітчизняних та зарубіжних авторів, що досліджують проблеми публічно-правової охорони інтелектуальної власності, державного регулювання та адаптації правозастосовної практики в умовах надзвичайних правових режимів.

Методологічну основу дослідження становлять загальнонаукові та спеціально-юридичні методи пізнання, зокрема формально-юридичний, системно-структурний, порівняльно-правовий та метод правового моделювання. Формально-юридичний метод застосовано під час аналізу норм національного законодавства України у сфері інтелектуальної власності та актів, що регулюють правовий режим воєнного стану з метою з'ясування їх змісту, юридичної природи та особливостей правового регулювання публічно-правової охорони інтелектуальної власності в умовах збройної агресії. Системно-структурний метод використано для дослідження публічно-правового механізму охорони інтелектуальної власності як цілісної системи. Порівняльно-правовий метод застосовано з метою зіставлення національного законодавства України у сфері охорони інтелектуальної власності з положеннями міжнародних та європейських правових актів.

Виклад основного матеріалу. Сфера інтелектуальної власності є однією з ключових складових правової системи України, що безпосередньо впливає на інноваційний розвиток держави, формування конкурентоспроможної економіки та забезпечення балансу між інтересами правовласників та суспільства. На сучасному етапі вона характеризується високим рівнем динамізму та постійним виникненням нових правових викликів, зумовлених розвитком цифрових технологій, креативних індустрій та міжнародних ринків.

Введення воєнного стану Указом Президента України № 64/2022 від 24 лютого 2022 року передбачає обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб на період дії особливого правового режиму задля проведення необхідних заходів необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності [7].

Публічно-правова охорона інтелектуальної власності охоплює систему норм адміністративного, фінансового, кримінального та міжнародного права, спрямованих на забезпечення реалізації та захисту прав інтелектуальної власності за участю органів державної влади. Вона реалізується через діяльність уповноважених суб'єктів публічної адміністрації, зокрема Міністерства економіки України, Українського національного офісу інтелектуальної власності та інновацій, судових та правоохоронних органів.

На відміну від приватноправових механізмів захисту, публічно-правова охорона має превентивний і регулятивний характер, що забезпечує стабільність правопорядку, дотримання міжнародних зобов'язань держави та захист громадських інтересів. В умовах воєнного стану її роль зростає, оскільки саме держава виступає ключовим гарантом збереження правового режиму інтелектуальної власності.

Введення режиму воєнного стану в Україні внаслідок повномасштабної російської агресії проти України висуває на перший план забезпечити національну безпеку держави. Однією важливих функцій держави у сфері науково-технічної діяльності є процес практичної реалізації принципу публічно-правової охорони інтелектуальної власності. Його реалізація здійснюється шляхом практичного втілення принципу державного замовлення на науково-технічні (експериментальні) розробки та науково-технічну продукцію військового призначення. Практична реалізація цього принципу дозволить забезпечити публічно-правову охорону інтелектуальної власності, що має вагомий вплив на складову безпеки держави. Забезпечення національної безпеки є однією з найважливіших функцій держави, де у комплексі різних складових національної безпеки особливе місце займає інтелектуальна власність Окрім того інтелектуальна безпека є складовою режиму інтелектуальної власності, а також важливим елементом в системі національної безпеки України, яка в

своїй основі має інтелектуальні інтереси, інтелектуальні загрози та інтелектуальний захист.

Як наголошується в судовій практиці, суперечки у сфері інтелектуальної власності в Україні розглядаються у межах двох юрисдикцій — цивільної та господарської. Така дуалістична модель судового розгляду зумовлює наявність проблем, пов'язаних з уніфікацією підходів до застосування норм матеріального та процесуального права. [3, с. 106] Узгодження відповідної судової практики можливе переважно на рівні Великої Палати Верховного Суду, яка відіграє ключову роль у формуванні єдності правозастосування.

Окремої уваги заслуговує на питання інституційного забезпечення правосуддя у сфері інтелектуальної власності. Незважаючи на те, що Вищий суд з питань інтелектуальної власності був створений ще у 2017 році [9], його фактичний запуск станом на початок 2026 року досі не відбувся. Така ситуація негативно впливає на спеціалізацію суддів та ефективність розгляду складних інтелектуально-правових спорів.

Водночас, незважаючи на зазначені проблеми, Верховний Суд продовжує активно формувати правові позиції у справах щодо захисту авторських прав, торговельних марок та інших об'єктів інтелектуальної власності. Ці позиції мають системоутворююче значення, оскільки встановлюють єдині стандарти судової захисту та слугують орієнтирами як для судів нижчих інстанцій, так і для суб'єктів господарювання.

Позитивною тенденцією розвитку судової системи є також впровадження та удосконалення електронного судочинства. Зокрема, забезпечується оперативне оприлюднення судових рішень у день їх ухвалення, а повні мотивувальні частини — у стислі рядки. Такий підхід сприяє підвищенню рівня прозорості судової діяльності, відкритості правосуддя та зміцненню довіри суспільства до судової влади.

Військовий стан створює комплекс правових та інституційних викликів для функціонування системи охорони інтелектуальної власності, що зумовлено як об'єктивними обмеженнями діяльності органів державної влади, так і трансформацією пріоритетів державної політики в умовах збройного конфлікту. Як справедливо зазначає О. П. Орлюк, ефективна охорона прав інтелектуальної власності значною мірою залежить від стабільності публічно-правових інститутів та передбачуваності адміністративних процедур [6].

Передусім це виявляється в ускладненні доступу суб'єктів права до адміністративних процедур у сфері інтелектуальної власності. Тимчасові обмеження у роботі уповноважених органів, запровадження спеціальних режимів їх функціонування, а також переміщення або реорганізація окремих державних інституцій негативно впливають на своєчасність здійснення процедур реєстрації об'єктів права інтелектуальної власності, продовження строків дії охоронних документів та розгляду спорів.

Іншим суттєвим викликом є зростання ризиків порушення прав інтелектуальної власності в умовах дестабілізації правопорядку та активного розвитку цифрової середовища. Зауважується, що саме у кризових умовах посилюється незаконне використання об'єктів авторського права та суміжних прав, зокрема в мережі Інтернет. Як зазначає І. Є. Якубівський, обмеження контрольних та наглядових функцій держави істотно знижує превентивний потенціал публічно-правових механізмів охорони інтелектуальної власності, що ускладнює своєчасне реагування на правопорушення в цій сфері [11, с. 30].

Водночас процес діджиталізації адміністративних процедур, зокрема подання заявок, ведення реєстрів та комунікації з органами публічної влади в електронній формі, є важливим механізмом адаптації публічно-правової охорони інтелектуальної власності. Це сприяє безперервності

функціонування системи охорони інтелектуальної власності навіть за умов обмеженого фізичного доступу до державних установ.

Ще одним важливим аспектом є забезпечення відповідності національного законодавства у сфері інтелектуальної власності міжнародним та європейським стандартам, зокрема зобов'язанням України за Договором про асоціацію з Європейським Союзом та договорами Всесвітня організація інтелектуальної власності [1, с. 34]. Поряд із завданнями подальшого удосконалення нормативно-правового регулювання відносин у сфері інтелектуальної власності з урахуванням стандартів Європейського Союзу, особливої актуальності набуває питання підвищення ефективності функціонування та узгодженої взаємодії національних органів державної влади, на які покладено повноваження щодо охорони, захисту та забезпечення належного використання прав інтелектуальної власності. Ефективність публічно-правової охорони в цій сфері значною мірою залежить від інституційної спроможності державних органів та чіткого розмежування їх функцій.

На сьогодні процеси формування та реалізації державної політики у сфері правової охорони інтелектуальної власності, з одного боку, та регулювання та стимулювання інноваційної діяльності — з іншого, є фрагментованими та розподіленими між значною кількістю центральних органів виконавчої влади. До ключових суб'єктів у цій сфері належать Міністерство освіти і науки України, Міністерство економіки України, Міністерство питань стратегічних галузей промисловості України, Міністерство цифрової трансформації України, а також інші органи, діяльність яких прямо чи опосередковано пов'язана з інтелектуальною власністю та інноваціями.

Згідно Стратегії розвитку інноваційної діяльності України до 2030 року [8] на сучасному етапі відсутній цілісний та комплексний підхід до формування та впровадження державної політики у сфері інноваційної

діяльності. Заходи державної підтримки інновацій, як правило, розробляються та реалізуються ізольовано в межах окремих галузей або напрямів, що ускладнює процеси координації, визначення пріоритетів та ефективного розподілу фінансових та організаційних ресурсів.

З метою подолання зазначених проблем у стратегічних документах пропонується запровадження моделі централізованого формування політики у сфері інновацій за одночасного посилення ролі координаційних механізмів, відповідальних за її реалізацію. Як зазначає І. Ф. Коваль, створення та функціонування Ради розвитку інновацій розглядається як інструмент об'єднання на єдиній платформі представників органів державної влади, бізнес-середовища, наукових установ, закладів освіти та експертної спільноти, що має сприяти узгодженості управлінських рішень та підвищенню ефективності державної політики в цій сфері [5, с. 169].

Водночас значні масштаби незаконного використання об'єктів інтелектуальної власності, в тому числі у цифровій середовищі, низький рівень виявлення відповідних правопорушень та притягнення винних осіб до юридичної, зокрема кримінальної, відповідальності, а також толерантне ставлення частини суспільства до масових порушень прав правовласників свідчать про наявність системних проблем у сфері захисту інтелекту. Нерозвиненість культури поваги до чужих результатів інтелектуальної діяльності зумовлює нагальну потребу в удосконаленні превентивних механізмів, спрямованих на запобігання правопорушенням, а також у посиленні публічно-правових інструментів захисту прав інтелектуальної власності.

О. П. Світличний виділяє важливі процеси для сучасної публічно-правової охорони інтелектуальної власності, до яких відносяться: забезпечення процесу інноваційного прискорення соціального та економічного розвитку держави через охорону та захист суб'єктивних прав правовласників об'єктів права інтелектуальної власності; потреба у

розробці нових законодавчих актів через появу у господарському обігу нових об'єктів права інтелектуальної власності; посилення публічно-правових заходів, особливо у разі порушення права інтелектуальної власності за допомогою системи спеціальних юридичних заходів [10, с. 526]. Автор погоджується з даною думкою та вважає за доцільне звернути увагу на заходи превентивного характеру, а саме: удосконалення системи адміністративного нагляду, розвиток цифрових інструментів моніторингу порушень та підвищення рівня правової культури суб'єктів господарювання. Це дозволить забезпечити більш ефективне функціонування публічно-правового механізму охорони інтелектуальної власності в умовах воєнного стану та сприятиме зміцненню правопорядку.

Висновки. Публічно-правова охорона інтелектуальної власності в умовах воєнного стану зазнає суттєвих трансформацій, зумовлених як об'єктивними обмеженнями, так і необхідністю збереження ефективності правового регулювання. Основними викликами є обмеження доступу до адміністративних процедур, зростання ризиків порушення прав та необхідність дотримання міжнародних зобов'язань.

Механізми адаптації, зокрема законодавчі зміни, діджиталізація та міжнародна співпраця, дозволяють забезпечити відносну стабільність системи публічно-правової охорони інтелектуальної власності. У перспективі післявоєнного відновлення ці механізми можуть стати основою для подальшого вдосконалення державної політики у сфері інтелектуальної власності в Україні.

Література

1. Блажівська Н.Є. Теоретико-методологічні та прикладні засади застосування практики ЄСПЛ при захисті майнових прав: дис. … док. юрид. наук. Тернопіль, 2020. 36 с.

2. Бондаренко О. О. Стан правової охорони і захисту прав на об'єкти інтелектуальної власності в Україні. *Часопис Київського університету права.* 2023. № 2. С. 134-136. DOI: https://doi.org/10.36695/2219-5521.2.2023.28

3. Воловик С. В. Юрисдикція IP-суду: питання теорії та практики. *Право і безпека*. 2020. № 4. С. 104-109. DOI: https://doi.org/10.32631/pb.2020.4.16

4. Галупова Л. І. Захист прав інтелектуальної власності в умовах воєнного стану. *Європейський вибір України, розвиток науки та національна безпека в реаліях масштабної військової агресії та глобальних викликів XXI століття» (до 25-річчя Національного університету «Одеська юридична академія» та 175-річчя Одеської школи права) : у 2 т. : матеріали Міжнар.наук.-практ. конф. (м. Одеса, 17 червня 2022 р.)*. 2022. Т. 2. С. 745-749. URL: https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/1c526add-c420-47ca-9649-58f0017a7a8f/content (дата звернення: 02.02.2026).

5. Коваль І.Ф., Глазков Є.С. Запровадження в Україні європейських стандартів охорони і захисту прав інтелектуальної власності. *Правничий часопис Донецького національного університету імені Василя Стуса*. 2025. С. 168-182. DOI: https://doi.org/10.31558/2786-5835.2025.1.17

6. Орлюк О. П., Корогод М. Удосконалення системи управління інтелектуальною власністю в Україні. *Теорія і практика інтелектуальної власності*. 2022. DOI: https://doi.org/10.33731/62020.234110

7. Про введення воєнного стану в Україні: Указ Президента України № 64/2022 від 24 лютого 2022 року. URL: https://www.president.gov.ua/documents/642022-41397 (дата звернення: 28.01.2026).

8. Про схвалення Стратегії цифрового розвитку інноваційної діяльності України на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації: Розпорядження Кабінету Міністрів України №

1351-р від 31 грудня 2024 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1351-2024-%D1%80#Text (дата звернення: 01.02.2026).

9. Про утворення Вищого суду з питань інтелектуальної власності: Указ Президента України № 299/2017 від 29 вересня 2017 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/299/2017#Text (дата звернення: 29.01.2026).

10. Світличний О.П., Михальський Д.Ю. Публічно-правова охорона прав інтелектуальної власності в Україні. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2025. Вип. 01. С. 524-528. URL: https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2025/02/89.pdf (дата звернення: 01.02.2026).

11. Якубівський І. Є. Адміністративно-правові засади захисту прав інтелектуальної власності. *Юридична Україна* . 2019. № 7. С. 28-34.

References

1. Blazhivska, N. E. (2020). *Theoretical-methodological and applied principles of applying the practice of the ECHR in the protection of property rights* (Doctoral dissertation). Ternopil [in Ukrainian].

2. Bondarenko, O. O. (2023). The state of legal protection and protection of rights to intellectual property objects in Ukraine. *Journal of the Kyiv University of Law*, (2), 134–136. https://doi.org/10.36695/2219-5521.2.2023.28 [in Ukrainian].

3. Volovyk, S. V. (2020). Jurisdiction of the IP court: Issues of theory and practice. *Law and Security*, (4), 104–109. https://doi.org/10.32631/pb.2020.4.16 [in Ukrainian].

4. Galupova, L. I. (2022). Protection of intellectual property rights under martial law. In *European choice of Ukraine, development of science and national security in the realities of large-scale military aggression and global challenges of the 21st century* (Vol. 2, pp. 745–749).

https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/1c526add-c420-47ca-9649-58f0017a7a8f/content [in Ukrainian].

5. Koval, I. F., & Glazkov, E. S. (2025). Introduction of European standards for the protection and enforcement of intellectual property rights in Ukraine. *Legal Journal of Vasyl Stus Donetsk National University*, 168–182. https://doi.org/10.31558/2786-5835.2025.1.17 [in Ukrainian].

6. Orlyuk, O. P., & Korogod, M. (2022). Improving the system of intellectual property management in Ukraine. *Theory and Practice of Intellectual Property*. https://doi.org/10.33731/62020.234110 [in Ukrainian].

7. President of Ukraine. (2022, February 24). *On the introduction of martial law in Ukraine* (Decree No. 64/2022). https://www.president.gov.ua/documents/642022-41397 [in Ukrainian].

8. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2024, December 31). *On approval of the Strategy for the Digital Development of Innovative Activity of Ukraine for the period until 2030 and approval of the operational plan of measures for its implementation* (Order No. 1351-p). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1351-2024-%D1%80#Text [in Ukrainian].

9. President of Ukraine. (2017, September 29). *On the establishment of the Supreme Court for Intellectual Property* (Decree No. 299/2017). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/299/2017#Text [in Ukrainian].

10. Svitlychnyi, O. P., & Mykhalskyi, D. Yu. (2025). Public legal protection of intellectual property rights in Ukraine. *Analytical and Comparative Jurisprudence*, (1), 524–528. https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2025/02/89.pdf [in Ukrainian].

11. Yakubivskyi, I. Ye. (2019). Administrative and legal principles of protection of intellectual property rights. *Legal Ukraine*, (7), 28–34 [in Ukrainian].